

Miskolci Munkaügyi Bíróság

9.M.1310/2000/4.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Független Rendőr Szakszervezet Jogi Képviseleti Szolgálatá által képviselt **L. M. felperesnek a B-A-Z Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen távolléti díj különbözet megfizetése végett indított perében** a Miskolci Munkaügyi Bíróság a 2000. november 28. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg alperesnek 15 nap alatt 2.000,- (Kettőezer) forint perköltséget.

Az eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bírósághoz címzett, de a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál három egyező példányban benyújtható fellebbezéssel lehet élni.

A megyei bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, továbbá a teljesítési határidővel kapcsolatos, illetve csak az ítélet indokolása ellen irányul, amennyiben a felek fellebbezésükben ez esetekben is külön tárgyalás tartását nem kérik.

Ugyanakkor a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelemben minden esetben kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság a felperes keresetlevele, a peres felek előadása, valamint a peranyaghoz csatolt iratok tartalma alapján a következő tényállást állapította meg:

Felperes 1983. július 1-étől kezdődően áll alperesnél szolgálati viszonyban. Ennek keretében váltásos munkaidőrendszerben, folyamatos fogdaóri szolgálat ellátására szervezett beosztásban teljesít szolgálatot az Ó-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Fogda- és Kísérőóri Alosztály állományában.

2000. május 10-étől 2000. május 31-éig felperes szabadságon volt. Alperes a felperes e szabadságaira eső távolléti díját úgy állapította meg és fizette ki, hogy nem vette számításba a felperes délutáni és éjszakai pótlékát.

2000. májusában a felperes éjszakai pótléka 11.823,- Ft, míg a délutáni pótléka 1.971,- forint volt. Alperes e hóban a távolléti díjat 5.160,- Forintban állapította meg.

Felperes az Ó-i Rendőrkapitányság vezetőjéhez szolgálati panaszt terjesztett elő, mely elutasításra került. Felperes e döntést nem fogadta el, ezért a szolgálati panasa elbírálás végett fel lett terjesztve a B-A-Z Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez.

A B-A-Z Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a 2000. szeptember 28. napi keltezésű 50-13/10/2000. ált. számú határozatával elutasította a felperes panaszát.

Felperes a fentieket követően a törvényes határidőben a munkaügyi bírósághoz fordult. A tárgyaláson pontosított keresetével kérte kötelezni alperest a 2000. május 10-étől 2000. június 1-éig terjedő időszakban 12 szolgálati nap szabadságra járó távolléti díj különbözetként bruttó 22.823,- forint, valamint ennek 2000. június 6-ától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os késedelmi kamata, továbbá a jogi képviselője utazási költsége megfizetésére. Ez utóbbi utazási költség 4.000,- Forintban lett megjelölve.

Felperes álláspontja lényege szerint a Hszt. 112. §-a alapján a távolléti díj megállapításakor számításba kell venni a rendszeres illetménypótlékot is. Ilyen rendszeres illetménypótlék a váltásos vagy vezényléses munkarendben szolgálatot teljesítők részére fizetett délutáni és éjszakai pótlék, mivel szolgálatukat rendszeresen délelőtti, délutáni vagy éjszakai időszakban látják el. Ezért e két pótlék annak ellenére figyelembe veendő a távolléti díj megállapításakor, hogy a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. § (1) bekezdése nem sorolja fel e pótlékokat a távolléti díj szempontjából rendszeres illetménypótléknak

minősülő pótlékok körében. Véleménye szerint e BM rendelet túlterjeszkedik a felhatalmazási jogkörén, emiatt nem alkalmazható. Hivatkozott arra, hogy a magyar munkajogban a fizetett szabadság jogintézménynek az a célja, hogy a dolgozó évi rendes szabadságának idején fizetése ne csökkenjen. E jogelvet követően szabályozza a Hszt. a szabadság ideje alatti illetmény (távolléti díj) folyósítását, alacsonyabb szintű jogszabályok nem tartalmazhatnak ezzel ellentétes szabályt, illetőleg az alacsonyabb jogszabályok rendelkezéseit nem lehet a törvényi rendelkezéssel ellentétes értelemben magyarázni.

Mindezekre tekintettel a perbeli szabadságaira eső távolléti díjba beszámítandónak tartotta a délutáni és az éjszakai pótlékát.

Alperes a kereset elutasítását kérte, képviseleti költségre igényt tartva. Lényegében a felperes szabadsága idejére eső távolléti díj számítását a hatályos jogszabályoknak megfelelőnek tartotta, mivel a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet tartalmazza azon meghatározást, hogy a távolléti díj számítása szempontjából mi minősül rendszeres illetménypótléknak, s ezen felsorolás az éjszakai és délutáni pótlékot nem tartalmazza.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét az alábbiak miatt tartotta megalapozatlannak:

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 97. § (5) bekezdése értelmében a szabadság idejére távolléti díj jár.

A Hszt. 112. §-a rendelkezése szerint távolléti díj fejében a hivatásos állomány tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár.

A távolléti díjra vonatkozó fenti rendelkezés a Hszt-n belül a juttatások, költségtérítések, kedvezmények és támogatások című X. fejezeten belül található.

A Hszt. 254. § (2) bekezdése a) és b) pontban felsorolja, hogy a 104 §-ban meghatározott pótlékokon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában milyen pótlékok illetik meg. E § b) pontja említi az éjszakai és a délutáni pótlékot is.

Az említett § (3) bekezdése rögzíti, hogy a (2) bekezdés szerinti pótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére jár.

A Hszt-nek a felhatalmazásokra vonatkozó 342. § (2) bekezdése e) pontja szerint felhatalmazást kap a miniszter, hogy a törvény hatályba lépését követő hat hónapon belül, a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza az illetmény megállapítása (illetményfokozatba sorolás, előresorolás, kifizetés, levonás, stb.), a juttatások, a költségtérítések, a kedvezmények és támogatások (beleértve a lakhatási jellegűeket is), a természetbeni ellátás feltételeit és az azokban való részesítés, a kedvezményes üdültetés, valamint a végkielégítés, leszerelési segély, továbbszolgáloi jutalom kifizetésének rendjét.

A fenti felhatalmazás alapján került meghozatalra a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet, melynek 19. § (1) bekezdése felsorolja, hogy a távolléti díj számítása szempontjából mely pótlékok minősülnek rendszeres illetménypótléknak. Ezen felsorolásban a délutáni és éjszakai pótlék nem szerepel. E jogszabályhely (2) bekezdése szerint a távolléti díj összegének megállapításánál az esedékesség időpontjában érvényes alapilletmény, illetménykiegészítés, rendszeres illetménypótlékok együttes összege az irányadó.

A bíróság álláspontja szerint a Hszt. 342 § (2) bekezdése e) pontja szerinti felhatalmazás értelmében a miniszter felhatalmazást kapott a távolléti díj részletes szabályozására is, mivel a felhatalmazás a juttatásokra is vonatkozik, a távolléti díj pedig a Hszt-ben a X., a juttatások, költségtérítések, kedvezmények és támogatások című fejezetében van szabályozva.

A bíróság álláspontja szerint a 20/1997. (III. 19.) BM rendeletnek a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősülő pótlékokat felsoroló 19. § (1) bekezdése nem ellentétes a Hszttel, mert a Hszt. 254. § (2) bekezdése b) pontjában említett éjszakai és délutáni pótlék e § (3) bekezdése értelmében csak a tevékenység tényleges kifejtésének idejére jár.

Miután pedig a hivatkozott rendelet szerint a délutáni és éjszakai pótlék nem minősül a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak, alperes jogszerűen járt el, amikor e pótlékokat nem vette számításba a felperes perbeli szabadságára járó távolléti díj megállapításakor. Ezért a kereset megalapozatlan, így azt a bíróság elutasította.

A Polgári Perrendtartásról szóló, többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a bíróság a pervesztes felperest alperes javára perköltség fizetésére.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése értelmében, valamint ugyanezen rendelet 14. §-a alapján rendelkezett a bíróság az eljárási illeték viseléséről.

A határozat elleni jogorvoslati lehetőség a Pp. 233. § (1) bekezdésén, míg a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására vonatkozó kioktatás a Pp. 220. § (3) bekezdésén alapul.

Miskolc, 2000. november 28. napján

Sassné dr. Flaskó Magdolna sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Menyhárt Csabáné és
Pásztor József népi ülnökök helyett is

Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság

1.Mf.20.353/2001/2. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálatára által képviselt **L.M. felperesnek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen illetménykülönbözeti megfizetése iránt** a Miskolci Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében Miskolcon, 2000. november 28. napján 9.M.1310/2000/4. sorszám alatt hozott ítélet ellen felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül 1.000,- (Egyezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság ítéletében felperes keresetét, mely 2000. május 10. napjától 2000. június 1. napjáig terjedő időre 12. szolgálati nap szabadságra járó távolléti díj különbözeteként 11.823,- forint és ennek 2000. június 6. napjától a kifizetés napjáig esedékes évi 20 %-os kamata megfizetésére irányult, elutasította, felperest alperes javára 2.000,- forint perköltségben marasztalta.

Arra a megállapításra jutott, hogy felperest az 1996. évi XLIII. tv. – továbbiakban Hszt. – 97. § (5) bekezdése alapján szabadság idejére távolléti díj illeti, melynek megállapítására a 112. § irányadó.

A 254. § (2) és (3) bekezdés, a 342. § (2) bekezdés alapján a 20/1997. (III.19.) BM rendelet 19. § (1) bekezdés szerint alperes a távolléti díjat helyesen számolta és fizette ki felperes részére, ezért felperes keresete alaptalan.

Az ítélet ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását kérte keresetének helyt adással.

Kifejtette, hogy a távolléti díj illetmény jellegű juttatás, a BM rendelet túlterjeszkedik a Hszt. felhatalmazásán, amelynek következményeként felperes fizetett szabadsága idején hátrányosabb helyzetbe kerül, mint amikor dolgozik.

Állította, hogy a váltásos és vezényléses munkaidőrendben dolgozóknál a délutáni- és éjszakai pótlék rendszeres pótlék, nem rendszeres pótlékká minősítése életszerűtlen, ellentétes a munkajogi szabályozással és a gyakorlattal, a jogalkotói szándékkal.

Alperes a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A megyei bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak.

A munkaügyi bíróság helyesen állapította meg a tényállást, abból helyes jogkövetkeztetést vont le, döntését az irányadó jogszabályi rendelkezések helytálló felhívásával kellően megindokolta, ezért a megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával.

Felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte alperes képviseleti díjból álló, perértékhez, kifejtett tevékenységhez igazodó másodfokú perköltsége megfizetésére.

M i s k o l c, 2001. évi március hó 20. napján.

Dr. Sarkadi Sándor sk.

a tanácsa elnöke

Klapperné dr. Lakás Éva sk.

mb. bíró, előadó

Tóthné dr. révész Anna sk.

mb. bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.881/2001/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Budapest, Pf. 52.) által *képviseelt L. M. felperesnek a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság* (3501 Miskolc, Pf. 161.) *alperes ellen távolléti díj-különbözet megfizetése iránt* a Miskolci Munkaügyi Bíróságon 9.M.1310/2000. szám alatt megindított és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.353/2001/2. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről *előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán* – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.353/2001/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A rendőr-zászlós rendfokozatú felperes a hivatásos állomány tagjaként az Ó-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Fogda- és Kisérőőri Alosztály állományában váltásos munkaidő rendszerben teljesít szolgálatot. A felperes 2000. május 10-e és június 1-je között évi rendes szabadságát töltötte, amelyre az alperes 11.823 forinttal kevesebb távolléti díjat számfejtett részére, mint amennyi a május havi illetménye volt.

A szolgálati panaszának elutasítását követően a felperes a munkaügyi bírósághoz fordult és a keresetében 11.823 forint távolléti díj-különbözet, ennek a 2000. június 6-ától számított késedelmi kamata, valamint a jogi képviselőjének utazási költsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a váltásos munkaidő beosztásra tekintettel délutáni és éjszakai pótléokra jogosult, ennek ellenére az alperes a pótlékok összegét nem vette figyelembe.

A munkaügyi bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perköltség fizetésére kötelezte. A bíróság az indokolásában utalt a Hszt. 97. §-ának (5) bekezdésére, miszerint a szabadság címén engedélyezett távollét idejére távolléti díjat kell folyósítani. A Hszt. 112. §-a szerint a távolléti díj fejében a hivatásos állomány tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár. A Hszt. 342. §-ának (2) bekezdés e) pontja szerinti felhatalmazás alapján kiadott 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. §-ának (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy mely illetménypótlékok minősülnek a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak és ezek között az éjszakai és a délutáni pótlék nem szerepel.

Az ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság megalapozatlannak találta és ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdése

alkalmazásával annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes annak megváltoztatását és az alperesnek a keresete szerinti marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a hivatásos állomány váltásos és vezényléses munkarendben szolgálatot teljesítő tagjai számára délutáni és éjszakai pótlék rendszeres pótlék, mivel a munkaidő-rendjükből következően a szolgálatukat rendszeresen látják el délutáni, illetőleg éjszakai időszakban. A „fizetett szabadság” jogintézményének az a célja, hogy a dolgozó évi rendes szabadságának idejére a fizetése ne csökkenjen. Ez a jogelv a hivatásos szolgálati jogviszonyban állóknál nem érvényesül. A rendszeres délutáni és éjszakai szolgálatot ellátók részére járó pótléknak a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. § (1) bekezdéséből történt „kimaradása” olyan jogalkotási hiányosság, amely nem zárja ki, hogy a Hszt. 112. §-ának alkalmazása során a munkajogi jogelvekkel összhangban a bíróság a pótlék rendszeresnek minősülését – bírói jogértelmezéssel – megállapítsa.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben az volt az eldöntendő jogkérdés, hogy az alperes a vonatkozó jogszabályok betartása mellett folyósította-e a felperes részére a szabadságának idejére járó távolléti díjat. A kérdés eldöntésénél az eljáró bíróságok az alapul szolgáló jogszabályokat helytállóan jelölték meg. Ennek ellenkezőjét a felülvizsgálati kérelmében a felperes sem állította. Ugyanakkor sem az Alkotmány, sem a Munka Törvénykönyve nem tartalmaz olyan szabályt, hogy a szabadság idejére alatti távollét alatt a munkavállaló díjazása nem csökkenhet.

A Hszt. 342. §-a (2) bekezdésének e) pontjában adott felhatalmazás az illetmény, illetménykiegészítés, illetménypótlék feltételeinek megállapítására terjed ki. Ezért nem tekinthető a magasabb szintű jogszabállyal ellentétesnek a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. §-a, amely meghatározza, hogy a távolléti díj számítása szempontjából mely illetménypótlékok minősülnek rendszeresnek.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hozta meg az ítéletét, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-a (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2002. október 16.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Földényi Gyuláné s.k.

előadó bíró

Dr. Molnár Istvánné s.k.

bíró